

KYRKJEBLAD

FOR VAKSDAL PRESTEGJELD

Nr. 2

April 1980

34. årg.

Det år som var og er

Tone: Av høyheten opprunnen er.

*Det år som var, er bleknet bort
i mørke vinternatt så fort
og kommer ei tilbake
Men i vårt hjerte er det gjemt
med minner som ei kan bli glemt;
vi måtte her forsake.*

*Enhver, vi er, her på ferden, i den verden
Gud har givet: jord og himmel, lys og livet.*

*Vår Fader, store skapermakt,
i sannhet har tilrettelagt
vår tid og vei til ende.
Og nyttårsdagen fager rann,
så morgenrød på hav og land,
Han nåderik oss sende.
I gry, fra sky, over døde enger øde,
våren kommer! strålende med sol og sommer.*

A. Jensen

Kyrkjeleg fellestråd

Det vart i kommunestyremøte den 18. mars i år vedteke å skipa eit kyrkjeleg fellestråd for sokneråda i Vaksdal. Ei nemnd hadde på førehand arbeid med denne saka og gått inn for ei slik løysing. Fellestrådet vil verta samansett av ein representant frå kvart sokneråd saman med soknepresten og ein representant frå formannskapet. Ordføraren er her vald med Birger Olsnes som varamann. Kva oppgåver får så eit slikt fellestråd? Etter lova er fellestrådets oppgåver saker som angår kyrkje og kyrkjegard, men ofte vil det vera naturleg å ta seg av saker som er av felles interesse for kyrkjelydane i kommunen.

For kommunen vil det vera enklare å ha kontakt med eit fellestråd enn seks ulike sokneråd. Samstundes skulle det kunne avlasta sokneråda for fleire oppgåver. Det gjeld særleg tilsyn med kyrkje og kyrkjegardar og oppfylgjing av desse saker. Det kan vera mykje tidkrevande, og saksgang, utgreiingar og budsjett kan ofte vera vanskeleg å få oversyn over. Dette har gjort at mange av dei oppgåvene som sokneråda etter lova er pålagt, er kome inn i meir eller mindre tilfeldige ordningar. Det seier seg sjølv at dette ikkje er noko god ordning.

Eit fellestråd vil ikkje vera i stand til å løysa desse oppgåvene utan vidare. Det er av stor verd at det er ein som kan førebu og fylgja opp sakene som kjem opp i fellestrådet. Eg kan ikkje sjå det annleis at det vil vera vanskeleg å få fellestrådet til å fungera etter si hensikt utan at det kjem

ein felles kyrkjeverje som kan ta seg av desse sakene. Me får vona at og denne sida av saka kan løysast med det fyrste så fellestrådet kan verta til eit tenleg organ.

Magne Steinnes.

Til veslegut

*Kan eg ei stund få kvila
i di reine barneverd
der Jesus sjølv sagt lever
og hjelper om me ber.*

*Må Gud deg støtt bevara
i di sterke barnetru.
Eg veit du vel vil fara
om han får med deg bu.*

*Takk Gud for tru og tryggja
på veslegud sin veg.
Hjelp meg å aldri skyggja
for vegen heim til deg*

Innsendt av «bøstemor».

Blomar som aldri visnar

Eg minnest frå ei gravferd. Ein eldre mann hadde ordet. Han sa at den som var lagd i grava mange gonger hadde teke imot han med eit godt smil og eit varmt handtrykk. Det hadde gjort så godt. Han karakteriserte det som blomar som aldri visnar.

Og han kom med ein appell: Lat oss strø blomar på vår veg, blomar som aldri visnar: Eit godt smil og eit varmt handtrykk. Ja, det kan vera mykje kjærleik i dette, og kjærleiken er størst, skriv Paulus.

Så stakket er livet her nede, så forstår vi dog ei, av sol og av smil å sprede et vell på hverandres vei.

Håkon Helle.

KYRKJEBLAD FOR VAKSDAL PRESTEGJELD

Bladstyrar:

Dagfinn Lofthus

Medarbeidarar:

Johanne B. Helle

og Magne Hesjedal.

Kasserar:

Ragnar Trohjell, 5297 Gammersvik.

Postgiro 5 72 34 73.

Bankgiro 3500.50.13117.

Utgjevar: Sokneråda i Vaksdal.

Bladpengar kr. 15,00 for året.

Eksped. og trykk:

Øystese & Co. Trykkeri

5610 Øystese. — Tfn. 55045

Ein ung stridsmann

Det var helst lite fram møte på be- dehuset den kvelden av lett forstå- lege grunnar. Møtet fortsatte med vitnemøte, og fleire nytta høvet til å seia det som låg på hjarta. Ein ung- dom merkte seg ut for meg person- leg. Han var nærmast for barn å rek- na. Han las heile ungdomssangen: «Jeg er en kristen og vil det være, til sol og måne ei skiftes mer. Jeg er en kristen, det er min ære, om hele verden så av meg ler».

At det kom frå hjarta tviar eg ikkje på, det kom så truverdig. Gud styrkje deg, sukka mi sjel. Hadde han rekna omkostningane? trur eg ikkje. Dertil var han for ung og urøynd. Men eg veit: fortset han i det sporet han las om, får han kjenna at det kos- ter å vera ein ringe stridsmann i Her- rens hær. Han får oppleve det mange har opplevd at den som vil leva gud- fryktig i denne verda, vert lite for- stått.

Jesus førebudde sine på dette, med det alvor og den varme som bare han kunne. Men så har han lova å stå

ved deira side, trufast alle dager, dei tunge og dei lette.

Ved veis ende ventar sigersprisen kvar ærleg stridsmann, liten eller stor teller ingenting.

Velkomen heim, ingen angrer, kruna var verdt kampen. J. B. H.

Markene er kvite

Marit Sandal har no reist ut til sin tredje periode som misjonær i Etiopia. Det er vanskelege tilhøve i Etiopia no for dei innfødte kristne. Men det er til stor hjelp at misjonen er der.

Eg spør Marit Sandal litt om tilhøva og kva ho gjer der ute i det framande landet.

— Det er til dels forfylgjing av kristne.

Som vi veit er det eit nytt politisk system i Etiopia og no skal folket på- verkast med det syn styresmaktene har.

— Kva gjer du så der ute?

— No skal eg vera leiar for ein helseassistentskule. Det trengs hel- searbeidarar til institusjonane våre.

Marit har no vore i Etiopia i 9 år så ho er godt kjent med folket og landet.

— Kor lenge varer ein periode?

— Det er fire år no.

Fire år i eit framand land. Kva er grunnen til at så mange norske misjonærer har reist ut til framande land? Eg trur eg veit grunnen til det. Det er evangeliet som har gjort dette. Evangeliet har fått verka syn for den naud dei er i som ikkje har høyrte om frelsa og Jesus. Men dei treng forbøn og støtte frå folk her heime. Eg tak- kar for samtalen og ynskjer lukke til i arbeidet for Guds rike.

D. L.

„Eg veit det likevel!”

I sin bestseljar frå 1937 «Spennings land» fortel biskop Berggrav på sin fengjande måte frå si bispegjer-ning i Nord-Norge:

«En gang holdt jeg på å gjøre noe riktig galt. Det var i T.-fjord. I ann-eksene blir det aldri leilighet til å ha egen barnegudstjeneste. Vi må ta «overhøringen» av barna midt inne i den voksne gudstjenesten. Da synes jeg synd på barna. De blir likesom ikke regnet med, før de plutselig efter prekenen skal frem og være centrum. Og så betrakter de voksne sig som løst fra andaktspreget og er nu bare «publikum», nesten dommere, iallfall huskere — de biter sig kraftig merke i hvem som svarer og hvad de sier. Det er lett å forstå at barna blir for-legne. En gang stakk det mig da jeg begynte en slik samtale, og så spurte jeg aller først: «Når dere nå står her på kirkegulvet med hele denne vok-senflokken sittende til å høre på — si mig, hvad er dere nå?» (Upedagog-isk formet!) Sjenerte, var det straks et par som svarte. Og dermed var ban-net løst, for vi lo alle sammen.

Men ofte er det som å gå på ski i klabbeføre uten smøring, de svarer med enstavelserord, og de bruker runde religiøse gloser som ingen rea-litet har. — Det var altså i T.-fjord. Det var de tilvante svar: «Gud elsker oss», «Vi er syndere», «Kristus har frelst oss». Dessverre blev jeg ivrig — i den gale betydning av ordet — og vilde ha hull på dette gummipra-tet. En 12-års pike stod foran mig, mørkøid, god.

— Hvad heter du?

— Lajla.

— Du sier at Gud elsker dig?

— Ja.

— Men hvordan kan du vite det?

— Jo.

— (Ivrig!) Men hør nå her, Lajla. Du vet at jeg er biskop. Nå sier bis-kopen til dig: Lajla, Gud er ikke glad i dig.

Søkkende stilt i kirken. Barnet så ned i gulvet. Jeg tenkte: dette var galt.

Så setter Lajla plutselig de mørke øinene rett på mig så sterkt at jeg kvakk alt før hun talte, og så sa hun så høyt at hele kirken hørte det og med en fabelaktig myndighet:

— Æ veit det lik'væl!

Det er unødvendig å skildre virk-ningen. Publikum, prester, alt var forsvunnet. Lajla førte oss inn i en samtale som til sist tok også benkera-dene lydelig med, vi blev som en søs-kenflokk som snakket om Far. For Lajla hadde demonstrert noe som el-lers bare er et emne, hun hadde åpnet oss alle sammen for troen. — Prosten sa etterpå: Nå vet jeg hvad tro er.»

— So langt biskop Berggrav.

For min eigen del vil eg skriva un-der på Lajla sin påstand. —

«Vi fikk livet —

fikk det givet.

Hvad fikk han som har betalt?

Jakob Neset.

Hausvik og Faugstad 1/5

Vaksdal

Telefon 39 72 13

Augustana

«Augustana — hvem er hun?» er ikke noe upassende spørsmål i år. Men så er det likevel ikke noen gammel dame det dreier seg om. Jubileringen gjelder Den augsburgske bekjennelse, på latin Confes-sio Augustana. Denne lutherdommens grunnlov ble til i Augsburg i Bayern i 1530 og skal feires samme sted til som-meren.

Men før det skal Augustana feires blant annet i Norge. I februar kommer boken i Oslo: «Augustana i en ny situasjon — hjemme og ute». Blant deltagerne er den svarte sør-afrikanske biskopen Manas But-helezi.

Det er Mellomkirkelig råd for Den norske kirke som gir ut studieboken «Gammel bekjennelse i unge kirker», i samarbeid med Presteforeningens studienemnd. Boken er følgen av et studiearbeid om luthersk identitet i unge lutherske kirker i Den tredje-verden, og har bidrag blant annet fra norske misjonærer. Boken fås i Mel-lomkirkelig Råd, Underhaugsveien 15, Oslo 3.

Den såkalte Teologidagen 25. april arrangeres av Mellomkirkelig Råd. I tillegg til biskop Manas Buthelezi fra Den lutherske kirke i Sør-Afrika, kommer Yoshiro Ishida fra Det lut-herske verdensforbunds studieavdel-ing og teologiprofessor Wenzel Lohff fra Hamburg. Norske innledere er professorene Inge Lønning og Leif Aalen.

Selve festen for Augustana går av stabelen i Augsburg i Bayern fra 22. til 29. juni. Representanter fra lut-herske kirker verden over kommer, og arrangørene har allerede problemer med å få innkvartert alle som vil være

med. Gudstjenester, møter og foreles-ninger står på programmet, samt pu-blikasjoner og nye oversettelser av jubilanten.

I september blir det ny samling i Augsburg; om mulighetene for at Den romersk-katolske kirke kan «aner-kjenne» Augustana.

Ellers er jubileet allerede i gang rundt i verden. Fra Brasil til DDR, fra Indonesia til USA meldes det om kon-feranser, radioprogrammer, nyutga-ver og seminarer. Lutheranerne i Frankrike gjør et helhjertet forsøk på å få det hele ut i menighetene. Studie-grupper har allerede lenge vært i gang med å finne ut hva Den aug-burgske bekjennelse betyr for kristne mennesker i dag.

I Norge er det ikke planer om noen utgave av Augustana på moderne norsk. Studieopplegg for legfolk er heller ikke på trappene.

FAST KONTORTID PÅ PRESTEKONTORET

Dale: Onsdag kl. 10.00 — 12.00

Fredag kl. 16.00 — 18.00

Telefon 39 61 20

Vaksdal: Torsdag kl. 10.00 — 12.00

Telefon 39 7088

Mandag er prestens fridag.

Når det gjeld vigslar og gravferder, har prestane kvar si tenesteveke, så langt som råd er.

Dale Fabrikksalg

5280 Dalekvam

Tlf. Dalekvam 39 61 61

Tekstilvarer — Sengetøy
Bomull og ull metervarer
Strikke- jakker og gensere

Ekspedisjonstider ved våre kontor:

DALE, tlf. 39 63 21
Måndag, tysdag,
onsdag og fredag 8.30 15.00
Torsdag 10.00 17.30

VAKSDAL, tlf. 39 72 15
Tysdag og fredag 8.30 15.00
Torsdag 10.00 17.00

STAMNES, tlf. 39 80 15
Måndag 9.30 14.00

Bruvik Sparebank

Vaksdal, Dalekvam, Stamneshella

Stamnes Handelslag STAMNESHELLA

Dale Handelsforenin

Dalekvam

TOMAS UTSKOTTS SKOFORRETNING

Dalekvam

Vaksdal koop. Handelslag

VAKSDAL

Tlf.: Kontor 39 71 12 — Snarkjøp 39 71 10

Kjøp i Dykkar eigen forretning

RADIOSPECIALEN $\frac{1}{2}$

Dalekvam
Tlf. 39 61 40

RADIO — TV

Reparasjonsverkstad

BØKER — PAPIR — BIBLAR SALMEBØKER- SANGBØKER

EIDE & PETERSEN $\frac{1}{2}$

Dalekvam
Tlf. 39 61 58

K. SEIM

Kolonial & Delikatesse

Dalekvam
Tlf. 39 62 23

BRUVIK HANDELSLAG

Ass. Landhandel og Bakeri

FILIAL SKAFTÅ

Arthur og Arne Vaksdal

KVIKKBAR

Dalekvam
Tlf. 39 60 61 — 39 60 12

Medbestemmelse

— Menighetsrådet er i dag uten reell mulighet til å gjennomføre og følge opp de beslutninger som fattes på en rekke områder som menighetsrådet i dag har formelt ansvar for, bl.a. kirker, kirkegårder og personell som er ansatt i menigheten. Enda menighetsrådet er et demokratisk valgt og lovhjemlet organ, betraktes det mange steder bare som et kommunalt utvalg og knapt nok det.

Dette sier Kirkerådet i en uttalelse til «Utkast til lov om medbestemmelsesrett for ansatte i offentlig virksomhet». Denne loven skal ikke gjelde for kirken som er organisert under egen lov, nemlig Lov om Den norske kirkes ordning.

Kirkerådet sier at det er forståelig at kirken er holdt utenfor loven, men mener at det fremlagte utkastet på en spesiell måte aktualiserer behovet for endringer både av den nåværende kirkeordningslov generelt og av de kirkelige ansattes representasjon i de kirkelige organer.

Når den foreslåtte lov blir gjennomført vil den være et nytt indirekte vitnesbyrd om hvor akterutseilt og forældet Den norske kirkes ordning er på en lang rekke punkter, og ytterligere understreke det uklare arbeidsgiver/arbeidstakerforholdet som er tilstede i Den norske kirke, heter det i uttalelsen fra Kirkerådet.

Kirkerådet mener også at det heller ikke på sentralt hold er etablert ordninger som egentlig sikrer kirkelige organer utenfor departementet medbestemmelse i vanlig demokratisk forstand.

— Det er til nå heller ikke registrert tegn som tyder på at man er interessert i å sikre en slik medbestemmelse, heter det i uttalelsen.

Kirkerådet minner også om at det etter nåværende ordning bare er prester som er sikret plass i de kirkelige organer. Uansett hvor viktig preste-tjenesten er for kirkens arbeid, er det nødvendig å sikre at også andre kirkelige ansatte blir representert i de kirkelige organer på alle plan, mener Kirkerådet.

Frå kyrkjebøkene

DØYPTE:

DALE:

Marit Selberg Sigurdson, f. 17.10.79, døypt 3.2.

Lisbeth Takvam Mjelde, f. 23.8.79, døypt 17.2.

Irmelin Brandt, f. 27.11.79, døypt 17.2.

STAMNES:

Thomas Brekklus, f. 14.1.80, døypt 16.3.

Anette Reigstad, f. 29.11.79, døypt 3.2.

VAKSDAL:

Brita Fossdal, f. 1.10.79, døypt 24.2.

VIGDE:

DALE:

Magnar Andreassen og Ingrid Meland, vigde 8.3.

AVLIDNE:

DALE:

John Rasmussen Låstad, f. 17.12.1892, død 14.2.1980, gravlagd 22.2.

Martin Sjøvik, f. 14.4. 1893, død 27.2. 1980, gravlagd 8.3.

Olivia Kristina Sjøvik, f. 2.6.1894, død 25.1.1980, gravlagd 2.2.

STAMNES:

Johannes Berget, f. 13.1.1904, død 1.2. 1980, gravlagd 9.2.

VAKSDAL:

Johannes M. Vaksdal, f. 25.10.1900, død 16.1.1980, gravlagd 23.1.

Klipp av eit brev frå misjonsmarka

Det kom brev frå Norge. Brevet fortalde at bestemor var død. Tankar og gode minner strøymde på:

— Bestemor som lærde meg å strikka og sy, lesa og skriva før eg byrja på skulen. Bestemor som fortalde Bibelhistorie og lærde meg salmar og songar, som festa seg i sinnet og sit der enno. Bestemor som las til meg om misjonen og som tok meg med i misjonsforeininga. Bestemor som i alle år bad for meg — eg kunne vera trygg på at om alle andre gløynde meg, hugsa ho meg dagleg i bøn til Gud.

Det var så underleg stille. Så kom det: ei bestemor som kunne strikka og sy, lesa og skriva — ei bestemor som kunne fortelja om Jesus, som kunne læra frå seg salmar — ei bestemor som bad for ein. «Er du klar over kor heldig du er?»

I eit glimt såg eg kor heldig eg er, kor rik eg er, som hadde ei slik bestemor.

Dei som sit framfor meg med undring i sinnet, er alle førstegenerasjonskristne. Ingen heime fortalde dei om Jesus, ingen heime bad til Jesus for dei, ingen heime støtta dei då tvilen braut på. Det var som ei ukjent verd opna seg for dei.

«Veit du kor heldig du er?» Eg måtte vedgå at eg ikkje hadde sett det klart før, hadde teke det alt som ei sjølvfølge. Så måtte eg takka for den nåde og rikdom det er å veksa opp i eit land der Guds Ord har blitt forkynt i mange, lange år, og er ein del av dagleglivet. Takken munnar ut i ei bøn for folk og land der heime:

«Gud, gje oss å ikkje kasta vrak på denne rike arven, men bera han vidare», og i ei bøn for lærarane som sit framfor meg: «Gud, gje dei nåde til å vera i mors og fars, i bestemors og bestefars stad når det gjeld å visa borna vegen til Jesus.»

Velkomen til kyrkje

2. søndag etter påske, 20. april:

Flatekval kyrkje kl. 11.00. Res. kap. Loftus. Nattverd.

Dale kyrkje kl. 18.00. Res. kap. Lofthus. Nattverd.

3. søndag etter påske, 27. april:

Stamnes kyrkje kl. 11.00. Soknepr. Steinnes.

Eidsland kyrkje kl. 17.00. Soknepr. Steinnes.

1. mai:

Dale kyrkje kl. 11.00. Sokneprest Steinnes.

Offer til Kristne Arbeideres Forbund.

Vaksdal kyrkje kl. 11.00. Res. kap. Lofthus.

Offer til Kristne Arbeideres Forbund.

4. søndag etter påske, 4. mai:

Dale kyrkje kl. 11.00. Konfirmasjonsgudsteneste ved sokneprest Steinnes. Offer til soknerådet.

Vaksdal kyrkje kl. 11.00. Konfirmasjonsgudsteneste ved res. kap. Lofthus. Offer til soknerådet.

5. søndag etter påske, 11. mai:

Stamnes kyrkje kl. 11.00. Konfirmasjonsgudsteneste ved sokneprest Steinnes. Offer til Santalmisjonen.

Eidslandet kyrkje kl. 11.00. Konfirmasjonsgudsteneste ved res. kap. Lofthus. Offer til Sundagsskulen.

Kristi Himmelfartsdag, 15. mai:

Dale kyrkje kl. 11.00. Res. kap. Lofthus. Nattverd.

Flatekval kyrkje kl. 11.00: Soknepr. Steinnes.